

forflag. Man maa jo erindre, at man efter de Principer, som vi pleie at følge, naar lovrigt alle Udgifter paa Krigsministerens Budget vare normale, ikke vilde have Noget imod Oprettelsen af dette Dragonregiment, da det er Noget, som staar i Armeeplanen. Grunden, hvorfor man i sin Tid nægtede at gaae ind paa Oprettelsen af Regimentet, var den, at man i saamange andre Henseender var gaaet udenfor Planen, at man maatte ønske at komme noget mere tilbage til den, inden man gik ind paa denne nye Udgift. I forskjellige Forflag, som ere gjorte af den nærværende høitærede Krigsminister, navnlig med Hensyn til det Antal Mandskab, som han extraordinært agter at holde inde, er der nu stræbt hen til en større Tilnærmelse til Planen, og efter hans Udtalelse tør vi ogsaa haabe, at han, forsaavidt det paa nogen mulig Maade lader sig gjøre, vil være alvorlig betænkt paa at sætte Armeen paa Fredsfoed og at nærme sig med saa hurtige Skridt som muligt den normale Tilstand, forsaavidt som denne kan igjen restitueres, efterat Forholdene have undergaaet forskjellige Forandringer. Men naar dette er Tilfældet, saa vil ogsaa fra Thingets Side den Grund for endeel falde bort, som bevagede det til, i sin Tid at stemme mod Oprettelsen af Dragonregimentet. Dersom nemlig, jeg gjentager det, alle Udgifter i Krigsministerens Budget vare i Overensstemmelse med Planen, vare normale, dersom Alt det, der hedder „Extraordinært“, var udgaaet af Budgettet, vilde Thinget ikke, naar det handlede i Overensstemmelse med sig selv, kunne nægte Oprettelsen af dette Regiment, da man som en Sædvane har anerkjendt, at man vilde rette sig efter Planen og, uagtet den ikke har Lovskraft, vilde betragte den som en allerhøieste Bestemmelse, som man maatte tillægge Lovskraft, og som skulde være Dommer mellem Ministeriet og Rigsdagen i de Meningsforskjelligheder, som opstode. Jeg skønner altsaa ikke reitere, end at den høitærede Krigsminister har givet Anledning til, at man ialfald delviis maa tiltræde hans Forflag, da han delviis har nærmet sig Planen.

Jeg maa tilføje, at jeg slet ikke sætter den politiske Fare, som af den ærede Rigsdagsdagsmand for Holbøl Amts 2den Valg-

freds (Tscherning) blev antydet at skulle ligge i vort Forflag, og jeg troer ogsaa, at hvad der er blevet anført derimod, vil tilstræffelig overbevise Rigsdagens Medlemmer om, at der ikke er forbunden nogen Fare for Heelstaten, ved at stemme for det Underandringsforflag, som Ordføreren og jeg have tilladt os at stille. Jeg maa dernæst gjøre de Herrer opmærksom paa, at der er tilføjet vort Underandringsforflag, at det skulde være „extraordinært for 1 Aar“. Derved have vi villet antyde, at det ikke skulde være nogen bindende Bestemmelse, naar man tog en endelig Beslutning om denne Sag; man vil lade Forholdet bestaae saaledes, som den ærede Krigsminister har foresundet det, og man stoler trygt paa, at han vil holde sig den lovlige bestaaende Tilstand efterrettelig, at han ikke vil gaae ud over den Myndighed, som er givet ham. Man søler sig sikker i den Henseende, og man vil derfor lade Forholdet foreløbig bestaae, og tage en endelig Beslutning, naar det har vilst sig, hvorvidt den ærede Krigsminister vil være istand til i andre Henseender at føre den hele Tilstand mere tilbage til det Normale. Man vil tillige derved opnaae, at den Forsamling, som man maa haabe til den Tid vil komme sammen, og som skal repræsentere hele Monarchiet, har frie Hænder til at tage sin Beslutning. Jeg skønner altsaa virkelig ikke, at Rigsdagen i nogen Henseende træder sine tidligere udtalte Ansættelser for nær, dersom den gaar ind paa det stillede Underandringsforflag. Men dernæst troer jeg ogsaa, at det er en Følge af den hele politiske Stilling, som Rigsdagen har til Ministeriet, at man maa søge at hjælpe sig igjennem med Hensyn til saadanne Spørgsmaal. Vi have jo forbeholdt os frie Hænder med Hensyn til det Ansvar, der maa paahvile det astraadte Ministeriums Medlemmer paa Grund af dets vilkaarlige og lovstridige Handlinger; denne Rettighed vilde vi ikke lade os fratage; men paa den anden Side have vi ogsaa maattet finde os i, at det nærværende Ministerium ikke er traadt frem i en skarp Modsetning til det afgaaede, men i sine Udgangspunkter i mange Henseender har maattet slutte sig til Sagerne, saaledes som de forelaae, da de toge imod dem. Vi